

پاورقی (۴۷)

دوران امپراتوری

دایان دوکریه، ترجمه: محمدعلی عسگری

مانو

صبح ۱۴ ژانویه ۱۹۳۰، آسمان آکنده از ابر بود. دو ماه بعد از حمله شکست خورده‌ای که مانو علیه شانگشا ترتیب داد، کای-های، درحالی‌که دست‌بند به دست داشت و شلاق خورده بود به مکان اعدام محکومان در خارج از شهر برده شد؛ جایی نزدیک دروازه «لیواینگ».

در طول راه منتهی به مکان اعدام، وفاداری خود را به مانو آشکار کرد، نه از روی شجاعت، بلکه از روی یاس. جلادادان دامنش را کتدند. بیست‌ونه سال داشت. با همان لباس‌هایش به سمت مرگ رفت. یک روز پاییزی سرد بود، درحالی‌که به زنجیر کشیده شده بود، افسری یک گاری را متوقف کرد و او را بالای آن فرستاد. دو سرباز هم در کنار او سوار شدند. وقتی به محل اعدام رسید، قبر اعدام‌شدگانی را که تا ابد در خاک خفته بودند، جلوی چشمانش دید. گویا خانواده‌ای برایشان نمانده بود تا جسدشان را طلب کنند. آیا مانو جسد او را تحویل خواهد گرفت یا او هم در همان حفره دفن خواهد شد؟ به دستور حاکم، گردن پانگ‌کای-های همسر، مائوتسه تنگ، زده شد. بعد از اینکه تیم اعدام مأموریتش را به اتمام رساند، کفش‌هایش را درآورده و به دورترین مسافت ممکن پرتاب کردند. یک اسطوره چینی می‌گوید اگر این تدبیر احتیاط‌آمیز صورت نگیرد، شیخ قربانی آنها را تا منزل‌شان تعقیب کرده و سرانجام به آنها دست خواهد یافت. جلادادان به یادگان‌شان رفتند تا غذایی بخورند. ناگهان یکی از نگهبانان آمد تا مشاهده تشویش‌آمیزش را برای آنها روایت کند: به نظر او رسیده بود که جسد کای-های تکان خورده است. هفت سرباز طرف‌شان را انداخته و هراسان رفتند تا جسد آن شوری را ببینند. در حالت جان‌کندن، از شدت درد با انگشتانش زمین را عمیقاً کندد بود.

مانو در مرگ همسرش حاضر نشد. بعد از شکست در دومین تلاش خود برای کسب قدرت از طریق زور، ناچار به فرار شده بود. او در چنین شرایطی به ایجاد یک مامن برای مادر فرزندان‌ش اهمیتی نمی‌داد تا اثر شر انتقام دشمنانش مصون باشند. وقتی این خبر را به او دادند، با اندوهی خالصانه هرچند دیرنهام نوشت: «اگر صدار بمیرم، هرگز مرگ کای-های را از یاد نخواهم برد». مانو تنها بعد از مرگ کای-های بود که دریافت او بزرگ‌ترین عشقش بوده است. ۳۰ سال بعد از مرگ او، ادوهش را به دوستش «لی شوچی» که آن زمان همسرش را از دست داده بود این‌طور بیان کرد:

«من یک درخت صنوبر بلند را از دست دادم و تو یک درخت بید.البته درخت صنوبر و بید هر دو سربه آسمان می‌کشند.

از «هو کنگ» پرسیدند چه چیزی برای هدیه‌کردن دارد، با فروتنی هدیه‌اش را به همراه شراب درخت فلوس تقدیم کرد. تنها الهه موجود برسطح ماه، این‌گونه‌های گشادش را باز می‌کند تا در آسمان بی‌کران برای این ارواح طیبه برقصد. اما ناگهان خبر شکست یک ببر را بر زمین می‌شنود.

پس اشک‌هایش جاری می‌شود، مانند جامی که از آب باران پرشده و سرگون گردد».

«ای خوک‌زاده، ای تخم لاک‌پشت، ای بدبختی که جز به فاحشه‌ها فکر نمی‌کند! اگر برای بودن با این بوژوای پست به اینجا آمده باشی، تو را مجازات خواهیم کرد».

ماه می۱۹۳۷ بود که «هوتزوچن» داشت با عصبانیت حرف می‌زد. تلاش داشت با هرچه دم دستش بود آن پست‌فطرت را بزند. نگهبان همراه در گوشه‌ای ایستاده و منتظر بود که چه می‌شود. این اولین مشاجره‌ای نبود که بین آنها درمی‌گرفت. مانو اعتراض کرده و گفت فقط برای صحبت‌کردن با لیاا به آنجا آمده است، اما هوتزوچن باورش نمی‌شد. دیگر نمی‌توانست خیانت‌هایش را تحمل کند. به‌خاطر همان زن بود که از «یانگ‌کای-های» کناره گرفته بود و حتی به این کار افتخار می‌کرد. حالا چه شده بود که به خود جرات می‌داد به این هنرپیشه گستاخ با آن لباس‌های فریبنده‌اش نیز خیانت کند!

تمام خشم و غضب خود را برسر «لیلا نو» خالی کرد. موهایش را گرفت و سورتش را چنگ انداخت. مانو برایش این مهم نبود که درهمان حال که در حزب ناسیونالیستی چین با امپریالیسم شوروی می‌جنگد، بین دو زن هم میانجی‌گری کند. نه، هرگز این چیزها برایش اهمیتی نداشت.

هوتزوچن فریاد زد: «ای امپریالیسم کثیف! تو باعث‌وبانی همه اینها هستی. از جلو چشمم دور شو». بعد سیلی محکمی به آنباس اسمیدلی، روزنامه‌نگار آمریکایی زد که چنین دیداری را بین مانو و این هنرپیشه ترتیب داده بود. آن روزنامه‌نگار هم سیلی‌اش را بلافاصله برگرداند.

ادامه دارد

هنری کیسینجر، دیپلمات سابق آمریکایی، روزگاری مدعی شده بود همان‌طورکه برقراری صلح در خاورمیانه بدون همراهی سوریه ممکن نیست، بدون همراهی مصر نیز نمی‌توان جنگی در این منطقه مصیبت‌زده به راه انداخت. حال گذشته از آنکه در سایه تحولات پرآشوب خاورمیانه در چند سال اخیر، مدعی مشاور سابق امنیت ملی ایالات‌متحده بیش‌ازپیش دوبه‌لو و مبهم می‌نماید، به‌نظر می‌رسد می‌توان واژه دموکراسی را به‌راحتی جایگزین دوگانه جنگ و صلح کرد و تقریباً اطمینان داشت، دست‌کم در چارچوب مرزهای سرزمین فرانعه، خللی در منطق دوسویه کیسینجر ایجاد نشود. شاهد این مدعا نیز سرنوشت اولین رئیس‌جمهوری منتخب این کشور پس از چندین دهه حاکمیت نظامیان است که برکناری از قدرت و صدور حکم ۲۰ سال زندان برای او، فارغ از تمامی قضاوت‌ها، حداقل در سطح نمادین، چیزی کم از محکومیت‌ایدی دموکراسی در این سرزمین ندارد. محمد مرسی، رئیس‌جمهوری مخلوع مصر، در حالی روز گذشته به‌دلیل نقش خود در کشتار معترضان به سیاست‌های دولت و حزب حاکم، یعنی اخوان المسلمین، از سوی دادگاه جنایی قاهره به ۲۰ سال زندان محکوم شد که از هر طرف به قضیه نگاه کنیم، این حکم، سندی بر شکست دموکراسی است. جالب اینجاست که اولین رئیس‌جمهور قانونی و دموکراتیک مصر در تاریخ آن کشور، باید خوشحال باشد که با وجود کشته‌شدن ۱۱نفر در درگیری‌های دسامبر ۲۰۱۲، موسوم به حوادث کاخ ریاست‌جمهوری، دستگاه قضائی حکم به اعدام او نداده است. دادگاه جنایی قاهره که پس از برگزاری مجموع ۵۷ جلسه محاکمه و تحت تدابیر امنیتی شدید، روز گذشته برای اولین‌بار پس از برکناری هیات حاکمه اخوان المسلمین در سال ۲۰۱۳ رای به محکومیت مرسی داد، همچنین به ۱۲ نفر از مشاوران سابق رئیس‌جمهوری و رهبران و

حزبی اخوان حکمی مشابه صادر کرده است. این در حالی است که دو نفر دیگر از متهمان نیز به ۱۰سال زندان محکوم شده‌اند. تمامی این متهمان در حالی به‌دلیل سرکوب معترضان و شکنجه بازداشت‌شدگان مجرم شناخته شده‌اند که در صورت اثبات دست‌داشتن آنان در کشتار معترضان، ازجمله یک روزنامه‌نگار در جریان درگیری‌های کاخ ریاست‌جمهوری، باید به انتظار اجرای حکم اعدام می‌نشستند؛ اما پرونده حوادث کاخ ریاست‌جمهوری، نزدیک به ۱۸ ماه پیش، و به‌منظور رسیدگی قضائی به درگیری‌های خونینی به راه افتاد که در دسامبر ۲۰۱۲ و پس از هجوم هواداران اخوان المسلمین به متحصنان در بیرون کاخ اتحادیه، به‌وقوع پیوست. تصاویر ثبت‌شده از صحنه درگیری‌ها نشان از آن دارد که متحصنان که در اعتراض به فرمان مرسی مبنی بر افزایش اختیارات ریاست‌جمهوری گرد هم آمده بودند، توسط هواداران دولت، ضرب و شتم و بعضاً بازداشت شده بودند. این در حالی است که

جهان

محمد مُرسی

محمد مُرسی به ۲۰ سال زندان محکوم شد

دموکراسی در محاق

مقامات اخوان المسلمین بارها اعلام داشته‌اند اکثر کشته‌شدگان، از حامیان اخوان‌المسلمین بوده و در بیانیه‌ای که پیش از برگزاری جلسه دادگاه منتشر کرده بودند، محاکمه مقامات دولتی و حزبی سابق پیرامون این پرونده را چیزی جز یک صحنه‌گردانی سیاسی از سوی دولت نظامی حاکم و سوءاستفاده رهبران کودتا از دستگاه قضا برای جدال با اراده مردم و مشروعیت دموکراتیک و انقلابی رقیب اسلام‌گرای خود ندانستند. آنان در حالی از حامیان خود خواسته بودند تا با برگزاری راهپیمایی‌ها و تظاهراتی انقلابی از مرسی حمایت کرده و خواستار بازگشت او به قدرت شوند که «عمر دراق»، از رهبران در تبعید این حزب نیز در بیانیه‌ای، حکم صادره علیه مرسی را کاملاً بی‌بنیاد و موجب مضحکه عدالت خوانده است. محمد مرسی نیز در جلسه محاکمه روز گذشته خود و پس از آنکه وکیل‌مدافع او موادی از قانون اساسی مبنی بر مزلومات حقوقی و قضائی برکناری و محاکمه یک

سفر دوره‌ای به اروپا

جب بوش، نامزد جمهوری‌خواهان در انتخابات آتی ریاست‌جمهوری آمریکا به‌زودی تور اروپایی خود را آغاز خواهد کرد. به گفته یکی از مشاوران فرماندار سابق فلوریدا، بوش در اوایل ماه ژوئن به کشورهای آلمان، لهستان و استونی می‌رود. **(سی‌ان‌ان)**

پاسخ اروپا به یک تراژدی

اروپایی‌ها را به اندازه‌ای گسترده کند که موجب ایجاد حمایت سیاسی موردنیاز برای عملیات امدادونجات جدیدی شبیه «ماره نوستروم» شود. چنین عملیاتی نیازمند مشارکت قابل‌توجه کشورهای عضو اتحادیه اروپاست و نمی‌تواند به مشارکت ایتالیا، لتونی، مالت، ايسلند و چندکشور دیگر محدود شود.

پاسخ اتحادیه اروپا چیست؟

اتحادیه اروپا منابع قابل‌توجهی دارد، اما کشورهای عضو این اتحادیه تاکنون نتوانسته‌اند به استراتژی مشترکی برای جلوگیری از تبدیل‌شدن دریای مدیترانه به قبرستان جمعی برسند. درخواست مائو نرتسی، نخست‌وزیر ایتالیا برای نشست اضطراری اتحادیه اروپا که روز پنجشنبه برگزار می‌شود، یک شروع است. اما باید دید او این‌بار می‌تواند حمایت بازیگران بزرگ اتحادیه اروپا را جلب کند. او به‌طور خاص باید بر سرحدی زنده فرانسه، حمایت‌های اندک و محافظه‌کارانه آلمان و مخالفت بارز انگلستان غلبه کند. تلاش‌های چندبار پیش همگی شکست خورده‌اند، اما این‌بار رتنسی می‌تواند روی حمایت فردریک مورکینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا

فلسطین، سوریه، افغانستان و عراق می‌رسد، باید اولویت چنین استراتژی‌ای باشد. اما علاوه‌براین، وضعیت شاخ‌آفریقا، جنگ ۱۰ساله در جمهوری دموکراتیک کنگو و شورش‌های خشونت‌آمیز نیجریه و مالی هم به افزایش تعداد مهاجرانی که از دریای مدیترانه عبور می‌کنند، منتهی شده است. برای شروع، اتحادیه اروپا باید روی لیبی متمرکز شود؛ جایی که پایان رژیم معمر قذافی با خلأ قدرت در این کشور همراه بود. فرانسه زمان سارکوزی و انگلیس کامرون، رهبری عملیات نظامی بین‌المللی‌ای را برای بیرون‌راندن قذافی برعهده گرفتند و حالا تمایلی برای مقابله با عواقب ناشی از بمب‌های خود ندارند. جنگ داخلی، جوامع را از هم پاشیده، اقتصاد را ویران کرد و فرصتی چشم‌گیر برای قاچاقچیان انسان فراهم کرده است. بعید است چنین معضلاتی به‌زودی حل شود و قایق‌ها حرکت خود از لیبی به سمت آبندهای پیش‌بینی‌شده را ادامه می‌دهند. از دیدگاه اتحادیه اروپا، در کوتاه‌مدت شاید کمک‌گرفتن از همسایگان ثابت‌اتر لیبی یعنی تونس و مصر برای گشت‌زنی در سواحل شمال آفریقا و متوقف‌کردن قاچاق‌ها، مؤثرتر باشد و حتی شاید مراکز پیشنهادهی رسیدگی به امور پناهندگی و مهاجران اتحادیه اروپا در این کشورها تأسیس شود. این عملیات باید در مناطق تحت کنترل خود اروپا در این کشورها به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

برخی مثل دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیس مدعی شده‌اند عملیات امدادونجات «عامل کشش» برای افرادی است که تلاش می‌کنند از این دریا عبور کنند و از همین‌رو درنهایت، موجب مرگ مهاجران بیشتری می‌شود. اما میزان ورود مهاجران و تلفات آنها، گواهی بر اشتباه کامرون است و ثابت می‌کند موج مهاجرت علل متعددی دارد. هرچند روشن است تا زمانی‌که آنها به علل ریشه‌ای مهاجرت در منطقه رسیدگی نکنند، عملیات نجات به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

برخی مثل دیوید کامرون، نخست‌وزیر انگلیس مدعی شده‌اند عملیات امدادونجات «عامل کشش» برای افرادی است که تلاش می‌کنند از این دریا عبور کنند و از همین‌رو درنهایت، موجب مرگ مهاجران بیشتری می‌شود. اما میزان ورود مهاجران و تلفات آنها، گواهی بر اشتباه کامرون است و ثابت می‌کند موج مهاجرت علل متعددی دارد. هرچند روشن است تا زمانی‌که آنها به علل ریشه‌ای مهاجرت در منطقه رسیدگی نکنند، عملیات نجات به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

استراتژی بلندمدت

همان‌طور که مورکینی اخیراً دوباره تأکید کرده است، ثبات کردپوری طولانی‌که از لیبی به

رئیس‌جمهور را به دادگاه یادآوری کرد، به دفعات مشروعیت دادگاه را زیر سؤال برده و خود را همچنان رئیس‌جمهور قانونی کشور دانست. مرسی همچنین در حالی با اشاره به براندازی دولتش فقط شش ماه پس از حوادث کاخ ریاست‌جمهوری، خواستار محاکمه عبدالفتاح السیسی، فرمانده ارتش وقت و رئیس‌جمهور کنونی شد که این رئیس‌جمهور سابق هنوز باید در قبال چهار پرونده دیگر نیز پاسخ‌گو باشد؛ پرونده‌هایی که جدای از اتهام اهانت به دستگاه قضائی، دست‌کم در سه مورد می‌تواند باقوه متضمن صدور حکم اعدام برای او و همکارانش باشد. مرسی‌که در دو پرونده جداگانه، به تهدید امنیت ملی از طریق افشای اسناد و اطلاعات محرمانه نظامی و دولتی به خبرگزاری‌های بین‌المللی در دوران زمامداری خود و جاسوسی برای سازمان‌های شبه‌نظامی خارجی به‌منظور ایجاد آشوب در صحرای سینا پس از خلع از قدرت، متهم است، همچنین باید در ماه آتی برای پاسخ‌گویی به اتهام سازمان‌دهی عملیات قرار از زندانی در قاهره طی خیزش مردمی ۲۰۱۱ که به کشته‌شدن چندین افسر پلیس انجامیده است، در پیشگاه دادگاه حاضر شود. این در حالی است که صدها نفر از اسلام‌گرایان حامی اخوان‌المسلمین از زمان برکناری مرسی و اعلام ممنوعیت فعالیت حزب متبوع او تاکنون، به اعدام یا حبس ابد محکوم شده‌اند. اگر از صدور حکم اعدام برای محمد بدیعی، رهبر اخوان‌المسلمین و ۱۳ نفر از دیگر اعضای این گروه در اوایل ماه جاری میلادی بگذریم، صدور احکامی مشابه برای ۲۲ نفر از حامیان اخوان‌المسلمین در روز دوشنبه که متهم به حمله به پاسگاه پلیس و کشتن یک افسر پلیس در سوم جولای ۲۰۱۳، یعنی روز برکناری مرسی از قدرت بوده‌اند، جدیدترین نمونه از موج سرکوبی است که گویا به ترجیح‌بند صحنه سیاسی مصر و دولت‌های نظامی آن بدل شده است.

از سرگیری دادگاه جوهر سارنایف

جوهر سارنایف، **عامل بمب‌گذاری خونین بوستون**، سه‌شنبه دوباره دادگاهی شد و دادستان مجازات ترک را برای او درخواست کرد. سارنایف چچنی‌تبار متهم به ارتکاب ۲۰۰ فقره جرم از جمله قتل یک افسر پلیس، سرقت خودرو و تیراندازی حین فرار است. **(آسوشیتدپرس)**

فلسطین، سوریه، افغانستان و عراق می‌رسد، باید اولویت چنین استراتژی‌ای باشد. اما علاوه‌براین، وضعیت شاخ‌آفریقا، جنگ ۱۰ساله در جمهوری دموکراتیک کنگو و شورش‌های خشونت‌آمیز نیجریه و مالی هم به افزایش تعداد مهاجرانی که از دریای مدیترانه عبور می‌کنند، منتهی شده است. برای شروع، اتحادیه اروپا باید روی لیبی متمرکز شود؛ جایی که پایان رژیم معمر قذافی با خلأ قدرت در این کشور همراه بود. فرانسه زمان سارکوزی و انگلیس کامرون، رهبری عملیات نظامی بین‌المللی‌ای را برای بیرون‌راندن قذافی برعهده گرفتند و حالا تمایلی برای مقابله با عواقب ناشی از بمب‌های خود ندارند. جنگ داخلی، جوامع را از هم پاشیده، اقتصاد را ویران کرد و فرصتی چشم‌گیر برای قاچاقچیان انسان فراهم کرده است. بعید است چنین معضلاتی به‌زودی حل شود و قایق‌ها حرکت خود از لیبی به سمت آبندهای پیش‌بینی‌شده را ادامه می‌دهند. از دیدگاه اتحادیه اروپا، در کوتاه‌مدت شاید کمک‌گرفتن از همسایگان ثابت‌اتر لیبی یعنی تونس و مصر برای گشت‌زنی در سواحل شمال آفریقا و متوقف‌کردن قاچاق‌ها، مؤثرتر باشد و حتی شاید مراکز پیشنهادهی رسیدگی به امور پناهندگی و مهاجران اتحادیه اروپا در این کشورها تأسیس شود. این عملیات باید در مناطق تحت کنترل خود اروپا در این کشورها به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

فلسطین، سوریه، افغانستان و عراق می‌رسد، باید اولویت چنین استراتژی‌ای باشد. اما علاوه‌براین، وضعیت شاخ‌آفریقا، جنگ ۱۰ساله در جمهوری دموکراتیک کنگو و شورش‌های خشونت‌آمیز نیجریه و مالی هم به افزایش تعداد مهاجرانی که از دریای مدیترانه عبور می‌کنند، منتهی شده است. برای شروع، اتحادیه اروپا باید روی لیبی متمرکز شود؛ جایی که پایان رژیم معمر قذافی با خلأ قدرت در این کشور همراه بود. فرانسه زمان سارکوزی و انگلیس کامرون، رهبری عملیات نظامی بین‌المللی‌ای را برای بیرون‌راندن قذافی برعهده گرفتند و حالا تمایلی برای مقابله با عواقب ناشی از بمب‌های خود ندارند. جنگ داخلی، جوامع را از هم پاشیده، اقتصاد را ویران کرد و فرصتی چشم‌گیر برای قاچاقچیان انسان فراهم کرده است. بعید است چنین معضلاتی به‌زودی حل شود و قایق‌ها حرکت خود از لیبی به سمت آبندهای پیش‌بینی‌شده را ادامه می‌دهند. از دیدگاه اتحادیه اروپا، در کوتاه‌مدت شاید کمک‌گرفتن از همسایگان ثابت‌اتر لیبی یعنی تونس و مصر برای گشت‌زنی در سواحل شمال آفریقا و متوقف‌کردن قاچاق‌ها، مؤثرتر باشد و حتی شاید مراکز پیشنهادهی رسیدگی به امور پناهندگی و مهاجران اتحادیه اروپا در این کشورها تأسیس شود. این عملیات باید در مناطق تحت کنترل خود اروپا در این کشورها به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

برگزاری مذاکرات صلح در جیبوتی یا عمان

شرط عربستان برای توقف جنگ در یمن

درحالی‌که زمزمه‌هایی درباره توقف جنگ در یمن از منابع خبری شنیده می‌شود، اما عربستان سعودی همچنان بر مواضع خود پافشاری می‌کند و برای پایان‌دادن به این جنگ خونین، چندین‌شرط گذاشته است. «عبدالله العلیی»، سفیر سعودی در آمریکا، در پایان نشست ۴۰قدهای نمایندگان کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس با «بان‌کی‌مون»، دبیرکل سازمان‌ملل‌متحد، درباره اوضاع یمن و نماینده جدید سازمان‌ملل در امور یمن، در شهر نیویورک به خبرگزاری فرانسه گفت: بان‌کی‌مون خواهان نکنند، عملیات نجات به‌تنباهیی نمی‌تواند راه‌حل بلندمدتی برای جلوگیری از عبور غیرقانونی مهاجران از دریای مدیترانه باشد.

همان‌طور که مورکینی اخیراً دوباره تأکید کرده است، ثبات کردپوری طولانی‌که از لیبی به

رویداد

طرح تازه اتحادیه اروپا برای مهاجران غیرقانونی

● در پی غرق‌شدن کشتی حامل مهاجران که از شمال آفریقا عازم اروپا بود، اتحادیه اروپا طرح ۱۰ ماده‌ای تازه‌ای را برای مقابله با مسئله مهاجران غیرقانونی تصویب کرده است. به گزارش رویترز، این اتحادیه در نشست اضطراری در لوکزامبورگ، که در پی واقعه دریای مدیترانه برگزار کرد، بر افزایش کنترل مناطقی که مهاجران تلاش می‌کنند از طریق آنها وارد اروپا شوند، تأکید کرده است. مقام‌های رسمی هنوز اعلام نکرده‌اند اجرای‌کردن طرح تازه تا چه زمانی به درازا خواهد کشید. اما در طرح تازه، قرار است نیروهای امدادی تا دوربار افزایش پیدا کنند. مقام‌های اروپایی می‌گویند، پذیرفته‌اند که تلاش‌های آنها برای جلوگیری از مشکل انسانی رویه‌رشد ناشی از پناهندگان، در جنوب قاره، کم بوده است. پیش از این مقام‌های کشورهای ایتالیا یا اسپانیا به لزوم افزایش کمک‌های کشورهای دیگر اتحادیه تأکید کرده بودند. «فدریکا موگرینی»، مسئول ارشد سیاست خارجی اتحادیه اروپا، بدون آنکه اشاره‌ای مستقیم به کشورهای شمال اتحادیه کند، گفته بود «باید همه با هم برای نجات جان انسان‌ها اقدام کنیم». سازمان‌ملل و سازمان بین‌المللی مهاجران می‌گویند در مجموع ۲۷ نفر نجات پیدا کرده‌اند که با آنها گفت‌وگو شده است. به گفته نجات‌یافتگان، قایق حامل مهاجران، پس از برخورد با موج یک کشتی تجاری پرتغالی که از نزدیکشان رد می‌شده، واژگون و غرق شده است. به گفته سخنگوی سازمان‌عالی پناهندگان ملل‌متحد، در میان قربانیان کودکانی بین ۱۰ تا ۱۲ سال، شهروندانی از کشورهای سوریه، مالی، گامبیا، ارتره و بنگلادش بوده‌اند.

آغاز آموزش ارتش اوکراین توسط آمریکا

● نیروهای ارتش آمریکا برنامه آموزشی نیروهای نظامی اوکراین را در پایگاهی در غرب آن کشور و با وجود انتقاده‌ها و مخالفت‌های مسکو، از روز دوشنبه ۳۱ فروردین، آغاز کردند. «پترو پوروشنکو»، رئیس‌جمهوری اوکراین، حضور نظامیان کشورهای غربی را نشانه‌ای از اهمیتی که آنها برای تمامیت ارضی اوکراین قائل شده‌اند، توصیف کرده است. روزنامه «وال استریت جورنال» درن‌حال می‌گوید برنامه آموزشی در حالی آغاز شده که اعضای پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) محتاطانه درحال محدودکردن کمک‌های خود به کی‌یف برای تحریک‌نکردن مسکو هستند. اما سخنگوی رئیس‌جمهوری روسیه، ورود چتربازان ایالات‌متحده برای آموزش کارد ملی اوکراین را عامل بی‌ثبات‌شدن بیشتر اوضاع توصیف کرده است. کاخ سفید آمریکا در کنار این برنامه آموزشی یک کمک ۱۸ میلیون دلاری نیز برای کی‌یف درنظر گرفته است.

ناکامی دولت توافق ملی فلسطین در حل اختلافات با حماس

● درحالی‌که عضو شورای مرکزی سازمان آزادی‌بخش فلسطین (ساف) از خروج ناگهانی وزیران دولت توافق ملی فلسطین از غزه خبر داد، نخست‌وزیر این دولت اعلام کرد: اختلافات پیچیده قابل‌حل است. به نوشته روزنامه فرانمنطقه‌ای الشرق‌الاوسط، «ولید العوض»، عضو شورای مرکزی سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) که در تلاش است اختلافات میان حماس و وزرای دولت توافق ملی را برطرف کند، گفت: درحال‌حاضر نمی‌توانیم مشکلات موجود را برطرف کنیم و نشست اخیری که در آن وزیران و هیاتی از جنبش حماس، حزب مردمی، جهاد،دموکراسی و مردمی حضور داشتند، در حل اختلاف موجود راه به جایی نبرد. وزرای دولت توافق ملی به حماس اعلام کردند که بنا بر دستور «رامی حمدالله»، نخست‌وزیر دولت توافق ملی، غزه را ترک کردند.آن هم پس از اینکه تلاش‌هایشان برای حل اختلافات میان خود و حماس راه به جایی نبرد. این در حالی است که رامی حمدالله بعد از خروج ناگهانی و غیرمنتظره وزیران کابینه‌اش از غزه تأکید کرد که اوضاع میان دولت و حماس هنوز به بن‌بست نرسیده است و اختلافات پیچیده هنوز قابل‌حل نیست.

بشار اسد:

داعش تحت نظارت آمریکایی‌ها ایجادشد

● بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه در مصاحبه با یک رسانه فرانسوی گفت که گروه تروریستی «داعش» سال ۲۰۰۶ و تحت نظارت آمریکا ایجاد شده است. او در مصاحبه‌ای که روز دوشنبه بخش‌های مختصری از آن منتشر شده بود، با بیان اینکه حضور نیروهای «حزبالله» در کنار ارتش سوریه به دعوت دمشق انجام شده هر گونه حضور نیروهای ایرانی در کشورش را تکذیب کرد. اسد ادامه داد: «ما حزب‌الله را دعوت کردیم، اما ایران را نه؛ هیچ نیروی ایرانی در سوریه حضور ندارد و آنها سربازانی نفرستاده‌اند». او از فرانسه و دولت‌های غربی به‌دلیل حمایت از معارضان سوریه و اطلاق عنوان «معارضان معتدل» به این گروه‌های افراطی انتقاد کرد. بشار اسد در ادامه در جدیت ائتلاف ضدداعش تحت رهبری آمریکا برای مقابله واقعی با این گروه تروریستی ابراز تردید کرد و گفت که این ائتلاف ناکارآمد است.